

בְּרֹאז דְּמִשְׁכְּנָא בסוד מעשה המשכן שהוא סוד המלכות (מק"מ) **קְיִימָן**
רְזִין עֲלָאִין עומדים סודות עליונים [צז], **בְּרֹאז דְּשָׂמָא**
קְדִישָׁא (עֲלָאָה) בסוד של שם הויה העליון והקדוש המלוּבש בתוך שם אדנ-י
אֲדַנְי [צח], **הָאִי אִיהוּ רֹאז דְּמִשְׁכְּנָא** ושם אדנות זה הוא סוד המשכן
שבמלכות, **כְּגוֹוָנָא רֹאז עֲלָאָה** כדוגמת סוד העליון שהוא שם הויה שבז"א,
רֹאז דְּאֲרוֹנָא והמלכות היא סוד ארון הברית לפי שהיא ארון ליסוד דז"א קדישא
(מק"מ) [צט], **כְּמָה דְּכְתִיב** כמו שכתוב ביהושע (ג), **הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית**
אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. ר"ל שהמלכות היא כמו ארון ותיק אל הברית העליון (רמ"ק).
ומבאר ואומר כי מה שכתוב **אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ**, **דָּא הוּא רֹאז קְדִישָׁא**
דְּשָׂמָא דְּאֲלֵף דְּלִ"ת נו"ן יו"ד זה הוא סוד הקדוש של שם אדנות במילוי

אור הרשב"י

ופוגע בדרך לימודו בפסוקים שיש בהם
אזכרות, יש לו לקראם כקריאתן בתנ"ך
בהזכרת שם שמים, ואפילו כשאינו פסוק
שלם, ואין להחמיר בזה. אבל אזכרות
שבמטבע ברכות שבש"ס ופוסקים אסור
לקראם כ"א בכנוי השם, וכמו כן יכנה לומר
אלקים או אלקינו בקו"ף, כי גם בהם יש דין
איסור הזכרת ש"ש לבטלה. עכ"ל. הרי
שדווקא אזכרות המובאים בתוך פסוקים
מותר אבל אזכרה שהיא לא חלק מפסוק
אסור לאומרה ככתבה.
[צט] והדמשק אליעזר פירש שהארון הוא
יסוד דמלכות שבתוכו יסוד דז"א קדישא.

[צז] לפי שכל אברי המשכן ופרטיו הם רמזים
למחנות נפרדים של המלכות המתפשטים
למטה ומתקשרים יחד כמו שנתבאר למעלה,
ובהתקשרות כולם יחד מתייחד נוק' קדישא
עם ז"א קדישא ואז אור שם ז"א שהוא שם
הויה מתלבש תוך המלכות שהיא שם אדנ-י,
ולפי שדמות הלבוש כהלוּבש לכן נוכל לדון
מתוכם ולהשיג כל פרטיו שם הויה הנעלם
והמלוּבש בתוכם (רמ"ק).

[צח] אין לקרא את השם ככתיבתו אלא לומר
"אדנו"ת" או "השם" בכל מקום לפי עניינו,
וכמו שפסק מרן רבי עובדיה יוסף בחו"ע
ברכות וז"ל: הלומד בש"ס ומדרשי חז"ל

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

[קז]. וְדָא הוּא כְּגוֹוְנָא דְרָזָא דְשָׂמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה יְהִי-הָא

וזה הוא שם אדנות הוא כדוגמת סוד שם הויה [קא] הקדוש העליון שבז"א והוא מלביש על

שם הויה.

שם אדנות כדוגמת שם הוי"ה

וְאֶתְיוֹן אֵלֶיךָ כְּגוֹוְנָא דְאֵלֶיךָ וְאֶתְיוֹן אֵלֶיךָ וְאֶתְיוֹן אֵלֶיךָ וְאֶתְיוֹן אֵלֶיךָ

של שם הוי"ה והולך ומבאר איך הן כדוגמתן א' איהי י', רזא

ד'יו"ד (נ"א דא) כי אות א' דאדנות היא סוד אות יוד מלאה דהויה כְּגוֹוְנָא דְא

א' כדוגמת א' זו שהיא בנויה מאות י' למעלה ובאמצע מאות ו' וברגל למטה מאות ד',

וְהָא אֶתְיוֹן וְהָא אֶתְיוֹן וְהָא אֶתְיוֹן וְהָא אֶתְיוֹן וְהָא אֶתְיוֹן וְהָא אֶתְיוֹן וְהָא אֶתְיוֹן

היא סוד אות ה' ראשונה דהויה, כי אות ה' ראשונה דהויה היא כנגד אמא, ואות ה' בנויה

מאות ד' גדולה ובתוכה אות ו' קטנה ואות ד' שבאות ה' דהויה רומזת על אמא ואות ו'

רומזת הקטנה על ז"א קדישא שבעיבור באמא וא"כ אות ד' שבה היא העיקר ולכן אמר

אור הרשב"י

ענפים, נשיג שכך הוא גם בשם הויה, וכשנראה שבמשכן למלטה יש מ"ח קרשים וארבעה עמודים שהם בחינת השרפים, נבין כי בשם הויה יש ג"כ נ"ב בחינות שכן הויה במילוי ההי"ן עולה ב"ן, ועם הכח המיוחד הם ג"ן פרשיות התורה, ועל דרך זה נשיג כל פרטי שם הויה מתוך פרטי שם אדנ-י (רמ"ק).

[קז] והוא בחינת מידת המלכות בסוד התפשטותה למטה בשנים עשר פנים להנהיג את העולם, ולכן יש במילואה שנים עשרה אותיות המתפשטים על שנים עשר אלף עולמות שבעולם הכיסא (רמ"ק).

[קא] כי שם אדנות הוא הלבוש והבית קיבול לשם הויה כזה יאהדונה"י, ולכן כל מה שיתגלה בשם אדנ-י כגון בחינת שנים עשר

הלימוד היומי

שאות ה' היא כדוגמת אות ד' דאדנ-י, וְדָא פְּגִוּוּנָא דְדָא וצורת ד' זו דאדנ-י היא כדוגמת אות ה' זו הראשונה דהויו"ה, וְכֹלָא פְּגִוּוּנָא וְרָזָא דְדָא והכל בדוגמא וסוד אחד. נ', אִיהִי רָזָא דְאָת ו' אות נ' דאדנ-י היא סוד של אות ו' דהויה, כי אות ו' דומה לאות ק' סופית, וְאִף עַל גַּב דְדָא דְכַר, וְדָא נִוְקָבָא ואפילו שאת ו' זו דהויה היא בחינת זכר ואות נ' זו דאדנ-י היא בחינת נקבה. אֲבַל דָּא אֶתְכְּלִיל בְּדָא אבל מ"מ זו כלולה בזו כדמבאר לקמן, וְהָא אִוְקְמוּהָ ו' ו' אִיהוּ בְּאֻמְצָעִיתָא והרי העמידו ענין התכללותם כי באות נו"ן מלאה יש באמצעיתא שתי הנוני"ם אות ו', בְּגִין דְאִיהוּ פְּלִלָא דְדָא לפי שהם כללות אחת. ה' אִיהוּ רָזָא דְאָת י' (נ"א י' אִיהִי רָזָא דְאָת ה') אות ה' אחרונה דהויה היא כנגד אות י' דאדנ-י, בְּגִין דְהִכָּא ה' (נ"א דה'), דָּא אִיהִי חֲכָמָה זְעִירָא לפי שכאן זו אות ה' דהויה"ה שהיא כנגד המלכות היא בחינת חכמה קטנה, דְאִקְרִי חֲכָמַת שְׁלֵמָה שנקראת חכמת שלמה [קב], וכן אות י' דאדנות היא כנגד החכמה כי י' בכל מקום היא כנגד החכמה.

המשכן התחתון כנגד המשכן העליון והמשכן העליון כנגד אמה

וְאֶתְכְּלִילוּ אֶתְוּוֹן אֱלִין בְּאֱלִין ונכללו אלו ד' אותיות אדנות באלו ד' אותיות הויה, וְכֹלָא אִיהִי רָזָא דְדָא והכל הוא בחינת

אור הרשב"י

[קב] כלומר משני שמות אדנ-י הויה, האות שבשניהם היא בחינת חכמה ובמלכות היא שאין בה שינוי ביניהם היא אות י' לפי חכמה קטנה (שע"ר).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

סוד אחד והוא סוד ייחוד זו"ן קדישין, כְּלִילֵן אֱלִין בְּאֵלִין הכלולים אלו באלו בסוד הויה אדנ-י בשילוב יאהדונה-י, וְכֹלֵא חָדַד והכל נעשה שם אחד (מתמ"ד), וְכֹלֵא אִיהוּ רְזָא רְזָא חֲדָא, בְּאַתְוּוֹן קְדִישֵׁין והכל הוא סוד אחד בסוד האותיות הקדושות. וְעַל דָּא מְשַׁכְּנָא דְלִתְתָּא בְּאַרְעָא ועל כן המשכן שלמטה בארץ, קְיִימָא בְּרְזָא דְמְשַׁכְּנָא עֲלָאָה הוא עומד בסוד המשכן העליון שהיא המלכות דאצילות שבה מושרשים כל ענייני המשכן שלמטה, וְהָוֵא מְשַׁכְּנָא עֲלָאָה ואותו משכן העליון, קְיִימָא בְּרְזָא דְמְשַׁכְּנָא אַחֲרָא עֲלָאָה עַל כֹּלֵא עומד בסוד של משכן אחר עליון על הכל והיא אמא שהיא עליונה מכל הזו"ן, כי כל בחינות אבריה הם בדמיון בחינת אברי המלכות. וְכֹלֵא אִיהוּ כְּלִיל דָּא בְּדָא לְמַהוּי חָדַד והכל הוא כלול זה בזה להיות הכל אחד, דהיינו שכל בחינות המשכן כלולים זה בזה, כי אמא כלולה במלכות והמלכות כלולה במשכן התחתון, וְעַל דָּא כְּתִיב ועל כללות כל בחינות המשכן שנעשות אחד ע"י התכללותם זה בזה אמר הכתוב, וְהָיָה הַמְּשַׁכֵּן אֶחָד.

משה רבנו לבדו היה יכול להקים את המשכן

כְּתִיב כתוב בבמדבר (כד) **וְרֵאשִׁית גֹּזִים עֲמֹלֶק וְאַחֲרֵיתוֹ עֲדֵי אוֹבֵד** ופתח בפסוק זה לפי שבסוף המאמר מביא את הפסוק "ובלע המוות לנצח" שעניינו אבידת עמלק וזה יהיה ע"י השראת השכינה במשכן כמו שמבאר להלן. **תָּא חֲזִי** בא ראה, **בְּיוֹמָא דְאַתְקַם מְשַׁכְּנָא, דְאַקִּים לִיהּ**

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000